

N:o 29.

Ank. till Riksd. kansli den 28 febr. 1890, kl. 4 e. m.

Memorial, angående ändring af 33 § i reglementet för riksgäldskontoret.
(R. A.)

I nu gällande reglemente för riksgäldskontoret har 33 § denna lydelse:

»Derest enke- och pupillkassans vid riksgäldskontoret afslutade och vederbörligen granskade räkenskaper för tiden till och med det år, då nästa riksdag slutar, skulle visa, att kassans *inkomster* under året *understigit* de *utbetalningar*, som derunder kassan ålegat, må den sålunda uppkomna *bristen* inom ett belopp af högst två tusen två hundra femtio kronor för året af riksgäldskontorets medel godtgöras, under förbehåll likväl att hvad utaf denna anslagssumma för ett år ej behöft användas icke får för ett annat af kassan tillgodonjutas, och under vilkor att delegarnes bidrag under tiden utgå utan förändring af deras uti det för kassan nu gällande reglemente bestämda belopp, samt att pensionerna för enkor och barn efter embets- och tjenstemän samt vaktbetjente vid riksgäldskontoret icke få höjas utöfver en femtedel af den ordinarie lön, hvilken den afiidne delegaren senast vid detta verk innehaft, och för tjenstemäns samt vaktbetjentes vid f. d. generalassistanskontoret efterlemnade enkor och barn icke utöfver en fjerdedel af det lönebelopp, efter hvilket den för sistnämnda kontors tjenstemannaperpersonal stadgade årliga afgift till samma kassa blifvit beräknad och vederbörligen inbetald».

Till statsutskottet hafva fullmäktige i riksgäldskontoret öfverlemnat en af förvaltarne af riksgäldskontorets enke- och pupillkassa till fullmäktige ingifven skrifvelse, så lydande:

»Till herrar fullmäktige i riksgäldskontoret.

Den 7 sistlidne maj ingingo förvaltarne af riksgäldskontorets enke- och pupillkassa på uppdrag af kassans delegare till herrar fullmäktige med ödmjuk anhållan, att herrar fullmäktige måtte *dels* för egen del medgifva begärd förhöjning i de från kassan utgående pensioner, *dels* ock utverka den ändring i vederbörande paragraf af riksgäldskontorets reglemente, som därför erfordrades; och behagade herrar fullmäktige i anledning häraf i skrifvelse af den 9 i samma månad hos Riksdagens statsutskott göra hemställan i ämnet.

Sedan statsutskottet i skrifvelse till herrar fullmäktige af den 16 maj, som medelst utdrag af herrar fullmäktiges protokoll blifvit kassans förvaltare delgifven, meddelat, att, då vid herrar fullmäktiges skrifvelses inlemnande riksdagens arbeten redan så fortskridit, att de voro nära sitt afslutande, utskottet ej funnit det lämpligt att vid dåvarande riksdag ingå med framställning i omförmälda hänseende, få förvaltarne nu, efter ånyo af kassans delegare gifvet uppdrag, förnya ifrågavarande ansökning.

Enligt 7 och 8 §§ af det den 25 maj 1871 af herrar fullmäktige fastställda, den 21 december 1876 förnyade reglemente för riksgäldskontorets enke- och pupillkassa, hvilken bildats genom sammanslagning af de vid riksgäldskontoret och f. d. generalassistentkontoret inrättade enke- och pupillkassor, utgår pension för enka och barn efter den, som innehaft tjänst i riksgäldskontoret och vid dödsfallet var egare i denna kassa, med en femtedel utaf den ordinarie lön, som den affidne delegaren senast vid detta verk innehaft, och för enka och barn efter delegare, som varit anställd i f. d. generalassistentkontoret, med en fjerdedel utaf det lönebelopp, efter hvilket den för sådan delegare bestämda årsafgift blifvit beräknad.

Efterlemnar delegare både enka och pensionsberättigade barn, tillfaller, enligt paragraf 11, halfva pensionsbeloppet enkan och andra hälften barnen, ett eller flera. Efterlemnar delegare enka, men icke något till pension berättigadt barn, åtnjuter enkan ensam hela pensionen; och om delegare efterlemnar barn, men icke enka, åtnjuter barn, ett eller flera, hela pensionsbeloppet, allt så, att, om delegare efterlemnar flera till pension berättigade barn, pensionsbeloppet mellan dem lika fördelas.

Pension upphör, enligt paragraf 16, för enka, när hon ånyo träder i gifte; för barn, då son uppnått 21 och dotter 25 år, samt dessförinnan för dotter, om hon träder i gifte. Dotter, som uppnått 50 års

ålder och icke är eller varit gift, eger att vid denna ålder komma i åtnjutande af pension, hvilken dock ej får öfverstiga hälften af pensionsbeloppet efter fadern. Finnas flera systrar, för hvilka beviljandet af sådan pension kan ifrågakomma, må den, som först uppnått 50 år, uppbära hela denna pensionsandel, till dess en eller annan af hennes systrar blir pensionsmessig, hvarefter pensionsbeloppet mellan dem lika fördelas. Då någon af dessa systrar aflider, tillträder den eller de efterlevande den pension, den afidna innehaft.

Sedan lång tid tillbaka har det för kassans delegare varit ett önskningsmål att få pensionerna för såväl nuvarande som blifvande pensionstagare i någon mån förhöjda, emedan desamma i allmänhet äro otillräckliga till lifsuppehälle för innehafvarne. Någon framställning härom hafva emellertid delegarne ej ansett sig böra göra förr än kassans ställning blifvit sådan, att den syntes kunna medgifva en förhöjning. Denna tidpunkt är enligt delegarnes åsigt inne.

Kassans tillgångar hafva bildats *dels* genom erhållande af:

en del af förra riksgäldsdiskontverkets utestående fordringar	kr. 18,040: 72.
preskriberade medel, som år 1841 till kassan öfverlemnats.....	» 2,237: 30.
auktionsmedel för sålda böcker och handlingar år 1838.....	» 721: 48.
lönebesparingar vid riksgäldskontoret åren 1832—1888.....	» 12,027: 25.
gåfvor och testamenten af enskilda personer åren 1829—1882	» 26,015: 48.
samt f. d. generalassistentkontorets enke- och pupillkassas tillgångar utöfver skulder vid 1840 års slut	» 45,854: 30;

dels ock genom räntor samt delegarnes inträdes-, befordrings- och årsafgifter, utgörande dessa afgifter, enligt paragraf 5:

inträdesafgiften: 4 % af lönen, då denna öfverstiger 1,000 kronor, men 2 % af lön å 1,000 kronor och derunder;

befordringsafgiften: 2 % af skillnaden mellan förut innehaft och erhållen högre lön; samt

årsafgiften: 2¹/₂ % af lönen.

Kassans behållning har genom årliga öfverskott efter vederbörliga pensioners utbetalande samt genom en år 1882 erhållen donation å om-

kring 13,700 kronor, under senare åren så stigit, att den, efter att vid början af år 1879 hafva utgjort.....	kr.	90,347: 82,
vid början af år 1889 uppgick till.....	»	114,133: 98;
således en tillväxt på dessa tio år af	kr.	23,786: 16.

Under år 1889, för hvilket år fullständigt bokslut ännu ej kunnat upprättas, har kassans behållning ökats med ytterligare omkring 1,400 kronor.

Till stöd för sin åsigt att pensionerna nu kunna i någon mån höjas, tillåta delegarne sig åberopa, förutom ofvan anförda ökning af kassans behållning, dels den vid riksgäldskontorets senaste omorganisation inträffade betydliga minskning, till mindre än hälften af förutvarande antalet, af riksgäldskontorets tjenstemän, hvarigenom en motsvarande minskning i kassans uppkommande förbindelser egt rum, dels ock den omständighet att, vid en jemförelse mellan pensionstagarnes och delegarnes nuvarande ålder, sannolikheten af pensioners upphörande är vida större än den af nya pensioners tillkomst.

De nuvarande 29 pensionstagarne äro nemligen, på sätt bifogade förteckning närmare utvisar, födde, en år 1800, en år 1806, en år 1807, en år 1810, en år 1812, en år 1813, en år 1815, en år 1816, en år 1818, fyra år 1819, en år 1820, två år 1823, en år 1824, två år 1825, en år 1827, en år 1828, två år 1830, två år 1832, en år 1835, en år 1836, en år 1840 och en år 1846.

Riksgäldskontorets nuvarande tjenstemän åter äro födde, en år 1824, en år 1828, en år 1835, en år 1836, en år 1841, en år 1849, en år 1851 och en år 1860; vaktmästarne åren 1832, 1844, 1848 och 1849; de kvarlevande på indragningsstat förflyttade tjenstemännen och en vaktmästare åren 1819, 1820, 1825 och 1830; hvartill kommer en pensionerad, ogift registrator, född år 1798, och en vaktmästare, född år 1817.

Den förhöjning i pensionerna, delegarne anse sig böra ifrågasätta, utgör för enkor och barn efter tjenstemän och vaktmästare vid riksgäldskontoret ökning från $\frac{1}{5}$ till $\frac{1}{4}$ af lönen och för enkor och barn efter tjenstemän och vaktbetjente vid f. d. generalassistentkontoret ökning från $\frac{1}{4}$ till $\frac{5}{16}$ af vederbörande lönebelopp; och äro delegarne för sin del för sådant ändamål beredde att, om så prövas nödigt, öka årsafgifterna från $2\frac{1}{2}$ procent till 3 procent af lönen, hvilken årsafgift i sådan händelse kommer att utgöra ej obetydligt mera

i procent af lönen än den som erlægges till civilstatens enke- och pupillkassa.

Enligt bilagda beräkning skulle, vid nuvarande förhållanden och efter den ifrågasatta ökningen af pensionerna och årsafgifterna, ett öfverskott uppkomma af 299 kronor 18 öre.

Som emellertid, enligt § 33 af riksgäldskontorets reglemente, till betäckande af brist i kassans inkomster finnes anvisadt ett årligt anslag af högst 2,250 kronor, hvilket ända sedan år 1863, då 154 kronor 17 öre deraf måste anlitas, ej behöft användas, men såsom vilkor för detta anslags tillgodonjutande finnes stadgadt, att pensionerna ej få höjas utöfver resp. $\frac{1}{5}$ och $\frac{1}{4}$, få undertecknade, kassans förvaltare, efter uppdrag af delegarne, ödmjukast anhålla, att herrar fullmäktige behagade *dels* för egen del medgifva den begärda förhöjningen af pensionsbeloppen från resp. $\frac{1}{5}$ till $\frac{1}{4}$ och från $\frac{1}{4}$ till $\frac{5}{16}$, *dels* ock utverka den ändring i åberopade reglementsparagrafen, som härför erfordras.

Stockholm den 31 december 1889.

F. C. Bolin.

A. L. Stuart.»

I den skrifvelse, hvarmed fullmäktige till statsutskottet öfverlemnade berörda framställning, yttra fullmäktige följande:

»På de af fullmäktige i denna fråga förut anförda skäl, nemligen: att äfven efter den ifrågasatta höjningen de förevarande pensionsbeloppen ej komma att blifva högre än för enkor och barn efter andre med riksgäldskontorets jemförlige tjenstemän och vaktmästare stadgats; att delegarne sjelfmant erbjudit sig att erlægga årsafgifter, som äro högre än i andra jemförliga pensionsinrättningar finnes bestämdt; samt att den begärda ökningen synes kunna ega rum, utan att staten annat än i föga sannolika undantagsfall därför får vidkännas någon utgift; få fullmäktige, i likhet med hvad i skrifvelsen af den 9 maj 1889 egde rum, hemställa, att statsutskottet behagade utverka den ändring i paragrafen 33 af det för riksgäldskontoret senast utfärdade reglemente, att ordet »förändring» ändras till »förminskning», ordet »femtedel» till »fjerdedel» och orden »en fjerdedel» till »fem sextondelar».

I händelse af Riksdagens bifall härtill ämna fullmäktige för sin del medgifva de ändringar i reglementet för riksgäldskontorets enke- och pupillkassa, som påkallas af bifall till den af kassans förvaltare

gjorda framställning samt besluta årsafgiftens höjning från 2 $\frac{1}{2}$ till 3 procent.»

Utskottet har härförutom fått emottaga de vid förvaltarnes af kassan skrifvelse fogade bilagor, nemligen:

1:o en förteckning å de enkor och barn, som för närvarande upp-
bära pensioner från kassan, hvilken förteckning utskottet fullständigt
medelst utsättande af pensionernas belopp, i händelse att den begärda
förhöjningen skulle komma till stånd:

<i>Efter tjänstemän och vaktmästare vid Riksgäldskontoret:</i>	Födelse-		Pensionsbelopp:			
	år och dag		nuvarande		blifvande	
Afl. sekreteraren Stuarts enka.....	1819	21/1	880	—	1,100	—
» kommissarien Hedbergs dotter	1832	12/9	300	—	375	—
» kamreraren Benckerts enka.....	1813	21/2	800	—	1,000	—
» » Öhmans enka	1800	17/2	360	—	450	—
» lånebokhållaren Hamners enka	1840	29/1	400	—	500	—
» ombudsmannen Schierbäcks dotter...	1815	10/2	67	48	84	37
» kanslisten Silléns enka	1846	30/11	300	—	375	—
» » von Mentzers enka	1819	31/1	120	—	150	—
» kontorsskrifvaren Carlmarks enka ...	1806	22/8	150	—	187	50
» » Sandahls dotter ...	1812	12/10	22	48	28	—
» förste vaktmästaren Lindqvists enka	1824	23/2	160	—	200	—
» vaktmästaren Bergs enka.....	1807	5/3	140	—	175	—
» » Lårds enka.....	1825	16/10	140	—	175	—
» kammardrängen Molins enka	1830	7/7	105	—	131	25
» » Söderströms döttrar:						
Johanna Charlotta	1820	3/9	33	76	42	19
Josefina Albertina.....	1823	1/8				
» kammardrängen Carlströms dotter ...	1830	15/6	33	76	42	19
» husdrängen Österbergs enka.....	1819	6/11	115	—	143	75
» » Berglunds enka	1825	25/6	115	—	143	75
	Summa kr.		4,242	48	5,303	—

<i>Efter tjenstemän och vaktmästare vid f. d. Generalassistentkontoret:</i>	Födelse- år och dag.		Pensionsbelopp:			
			nuvarande		blifvande	
Afl. kommissarien Nicodemi dotter.....	1827	28/9	131	24	164	06
» kamreraren v. Baumgartens döttrar:						
Augusta Carolina	1823	22/5	63	76	79	69
Eleonora Henrietta Rudolfina ...	1832	8/4				
» kassören Engstedts döttrar:						
Emma Lovisa	1818	11/1	122	52	153	12
Cecilia Charlotta	1828	1/10				
» kassören Galetskis dotter	1819	28/1	63	76	79	69
» notarien Stridsbergs döttrar:						
Charlotta	1835	6/3	47	80	59	77
Betty Vilhelmina	1836	19/4				
» kontorsskrifvaren Smedbergs dotter	1810	19/5	59	76	74	71
» husdrängen Ihrmarks dotter	1816	2/12	23	64	29	53
	Summa kr.		512	48	640	57

2:o följande

Beräkning angående Riksgäldskontorets Enke- och Pupillkassas inkomster och utgifter i anledning af ifrågasatt pensionsförhöjning.

Delegareafgift vid riksgäldskontorets enke- och pupillkassa erlägges:

af tjenstemän och vaktmästare, i tjenst varande, å ett lönebelopp af	28,000: —	
» d:o d:o, som förflyttats på indragningsstat å	10,975: —	
» d:o d:o på pensionsstat å	2,600: —	
» innehafvare utaf tjenst å Riksdagens stat å.....	700: —	42,275: —
med 2 ¹ / ₂ procent å nämnda	42,275 kr.	1,056: 87
Om delegareafgiften höjes till 3 procent skulle å sistnämnda lönebelopp erläggas ytterligare 1/2 procent, eller		211: 38
då ifrågavarande afgift blifver		1,268: 25

Räntan å kassans värdepapper utgör:		
å ett kapital af 64,900 kr. å $4\frac{1}{2}$ procent	2,920: 50	
» » » » 50,000 » å 4 »	2,000: —	
» » » » 1,500 » å $3\frac{6}{10}$ »	54: —	4,974: 50.
hvadan årliga inkomsten för närvarande utgör.....		kr. 6,242: 75.
Pensionerna utgå för närvarande:		
till enkor och barn efter tjänstemän och vaktmästare vid riksgäldskontoret med $\frac{1}{5}$ å ett lönebelopp af 18,925 kr., eller	3,785: —	
till barn efter d:o med $\frac{1}{2}$ pension, eller $\frac{1}{10}$ å ett belopp af 4,574 kr.	457: 48	4,242: 48
till barn efter tjänstemän och vaktmästare vid f. d. generalassistentkontoret med $\frac{1}{2}$ pension, eller $\frac{1}{8}$ å ett lönebelopp af 4,099: 62	512: 48	
		kr. 4,754: 96
Om pensionerna skulle höjas för enkor och barn efter tjänstemän och vaktmästare vid riksgäldskontoret från $\frac{1}{5}$ till $\frac{1}{4}$ af ifrågavarande lönebelopp, komma de att utgöra:		
för fulla pensioner å 18,925 kr.	4,731: 25	
» halfva » å 4,574 kr.	571: 75	5,303: —
och för pensionstagare vid f. d. generalassistentkontoret i samma proportion från $\frac{1}{4}$ till $\frac{5}{16}$ af lönebeloppen:		
för halfva pensioner å 4,099: 62	640: 57	
eller tillhoppa		kr. 5,943: 57
blifvande således årliga öfverskottet		kr. 299: 18
eller omkring 300 kronor.		

Stockholm den 30 december 1889.

F. C. Bolin.

Såsom första fonden till en enke- och pupillkassa vid riksgäldskontoret anslog rikets ständer vid 1809—1810 års riksdag kontorets andelar i förra riksgälds-diskont-verkets utestående, för osäkra ansedda fordringar, hvilka enligt hvad här ofvan blifvit meddeladt, in-

flöto med 18,040 kronor 72 öre. Sedan derefter vid 1830 års riksdag beslut blifvit fattadt om general-assistans-kontorets indragning, förordnade rikets ständer vid 1840—1841 års riksdag: att de vid riksgäldskontoret och f. d. general-assistans-kontoret stiftade enke- och pupillkassor borde sammanslås till en gemensam fond för pensionerandet af tjenstemännens och vaktbetjeningens inom nyssnämnda verk enkor och barn; att till följd deraf alla f. d. general-assistans-kontorets enke- och pupillkassas utestående fordringar och öfriga tillgångar skulle vid 1840 års slut öfverlemnas till och förenas med den vid riksgäldskontoret inrättade enke- och pupillkassa; att deremot tjenstemännens och vaktbetjeningens vid f. d. general-assistans-kontoret efterlemnade enkor och barn, som, enligt det för detta verks enke- och pupillkassa ditintills gällande reglemente, redan vore eller framdeles blefve till pension från samma kassa berättigade, borde under förut stadgade vilkor hädanefter af riksgäldskontorets enke- och pupillkassa uppbära dem tillkommande pensioner. Vid den på grund häraf företagna sammanslagningen tillfördes riksgäldskontorets enke- och pupillkassa, såsom förut blifvit af dess förvaltare omförmäldt, ett belopp af 45,854 kronor 30 öre.

Som emellertid den årliga afkastningen af kassans kapital i förening med delegarnes afgifter syntes vara otillräcklig för bestridande af utgående pensioner, förordnade rikets ständer vid 1844—1845 års riksdag, att, derest det skulle vid avslutandet af kassans räkenskaper för 1844 och följande år intill slutet af nästa riksdag visa sig, att kassans inkomster under året understigit de utbetalningar, som under samma år kassan ålegat, kassan skulle af riksgäldskontoret godtgöras den sålunda uppkomna bristen till belopp af högst 900 kronor årligen. Detta belopp höjdes af 1847—1848 års Riksdag till 1,500 kronor och af 1850—1851 års Riksdag till 2,250 kronor, hvarvid det allt sedermera förblifvit. Den paragraf i det för riksgäldskontoret utfärdade reglemente, hvilken innehåller vilkoren för åtnjutande af ifrågavarande anslag, erhöll sin nuvarande lydelse vid 1859—1860 års riksdag.

Den förändring af berörda paragraf, hvarom fullmäktige i riksgäldskontoret nu gjort framställning, afser, att Riksdagen måtte för det i paragrafen omnämnda fall ställa samma belopp som hittills till kassans förfogande, oaktadt pensionerna höjas för enkor och barn efter embets- och tjenstemän samt vaktbetjente vid riksgäldskontoret från en femtedel till en fjerdedel af lönen och, i samma proportion, för tjenstemäns samt vaktbetjentes vid f. d. general-assistans-kontoret efter-

lemnade enkor och barn från en fjerdedel till fem sextonedelar af lönen.

Af ofvan intagna beräkning angående kassans inkomster och utgifter framgår, att, äfven om pensionerna höjas till de föreslagna beloppen, kassan skall icke blott vara i stånd att fullgöra de densamma för närvarande åliggande utbetalningar, utan äfven lemna ett årligt öfverskott af i det närmaste 300 kronor, till följd hvaraf det för kassans räkning af Riksdagen beviljade anslag icke kommer att behöfva tagas i anspråk. Men då det ligger i sakens natur, att förhållandena lätteligen kunna undergå ändring, gäller det att tillse, huruvida det må anses sannolikt, att de förändringar, som kunna komma att inträffa, skola, mer än hittills varit fallet, sätta kassan ur stånd att med egna medel uppfylla sina förpligtelser.

Två omständigheter äro härvid att taga i betraktande, nemligen dels en till följd af den allmänna räntefotens nedgående minskad afkastning af kassans kapital, dels en genom flere samtidigt inträffande dödsfall vållad ökning i pensionstagarnes antal.

Hvad nu först beträffar en möjlig minskning i kapitalafkastningen, måste det ju alltid anses vanskligt att uttala något bestämdt omdöme i detta afseende. Det synes emellertid för närvarande icke osannolikt, att medelräntan å kassans fonder, hvilken nu utgör 4,26 procent, kan komma att blifva mindre. Nödig försigtighet torde därför fordra, att en minskning i den årliga räntefkastningen tages i beräkning. Men då kassan eger en motvigt mot en sådan minskning i det årliga öfverskott af 300 kronor, som förefinnes äfven efter förhöjningen i pensionernas belopp och som motsvarar ungefär 0,26 procent af kassans kapital, anser utskottet, särskildt med hänsyn till här efteråt anförda omständighet, en något minskad räntefkastning icke vara af den betydendet, att en dylik möjlighet bör lägga hinder i vägen för bifall till den gjorda framställningen.

Att antalet pensioner från kassan skulle ökas, lärer deremot icke kunna anses ens sannolikt. Öfvervägande skäl tala nemligen för, att detta antal tvärt om kommer att minskas, ty:

1:o. Visar, på sätt kassans förvaltare erinrat, en jämförelse mellan pensionstagarnes och delegarnes ålder, att sannolikheten af pensioners upphörande är vida större än den af nya pensioners tillkomst.

2:o. Utgå för närvarande till döttrar efter tjänstemän och vaktmästare vid f. d. general-assistans-kontoret pensioner med 512 kronor 48 öre, hvilket belopp, om den begärda förhöjningen komme till stånd, skulle ökas till 640 kronor 57 öre. Enär i de afgäendes ställe andra

pensionärer icke inträda, kommer följaktligen denna kassans utgift att efter hand minskas, för att vid den sistas frånfälle helt och hållet upphöra. Då de flesta af dessa pensionärer redan uppnått hög ålder, har kassan alltså att i en ej långt aflägsen framtid motse en årlig besparing i utgifter af eventuellt 640 kronor 57 öre.

3:o. Har vid senaste omorganisation år 1874 af riksgäldskontoret tjenstemäns och vaktbetjentes antal betydligt minskats. Före omorganisationen funnos vid kontoret 17 tjenstemän och 6 vaktbetjente. Nu äro derstädes anstälde 8 tjenstemän och 4 vaktbetjente.

Af hvad nu blifvit anfördt framgår, att en minskning i pensionernas antal skall ega rum. Denna minskning jemte det beräknade befintliga öfverskottet af 300 kronor torde säkerligen komma att mer än uppväga en tilläfventyrs inträffande minskning i kassans inkomst af sitt kapital.

Såsom en möjlighet qvarstår dock alltid, att ett eller annat oförmodadt dödsfall bland tjenstemännen inom de högre lönegraderna kan komma att förorsaka kassan utgifter, som den icke förmår bestrida med sina egna inkomster. Men denna möjlighet är icke ny. Den förefinnes redan nu.

Då således den ifrågasatta förhöjningen i pensionernas belopp icke kan antagas skola rubba kassans nuvarande förmåga att bestrida sina utgifter, har utskottet icke i nyss omförmälda möjlighet funnit något afsevärdt skäl emot förevarande framställning, och detta så mycket mindre som det af Riksdagen till kassans förfogande sedan år 1845 ställda kreditivanslag just synes afsedt för dylika händelser.

Af nämnda anslag hafva utbetalts:

år 1845	kr. 900: —
» 1846	» 900: —
» 1847	» 900: —
» 1848	» 900: —
» 1849	» 1,500: —
» 1850	» 1,500: —
» 1851	» 1,500: —
» 1852	» 2,250: —
» 1853	» 2,250: —
» 1854	» 2,250: —
» 1855	» 2,172: 48
» 1856	» 1,777: 55

år 1858	kr.	635: 18
» 1862	»	116: 93
» 1863	»	435: 12
» 1864	»	154: 17

efter hvilket sistnämnda år anslaget icke behöft anlitas, en omständighet, som mer än något annat utvisar, att ofvan berörda möjlighet numera icke lärer kunna inträffa annat än i undantagsfall.

Då alltså höjande af pensionernas belopp, på sätt kassans förvaltare anhållit och fullmäktige i riksgäldskontoret tillstyrkt, icke synes öka antalet af de fall, då kassan måste anlita oftanämnda anslag, utan, äfven efter en dylik förhöjning, dessa fall antagligen komma att utgöra sällsynta undantagsfall, samt dels de sålunda höjda pensionsbeloppen icke blifva högre, än för enkor och barn efter andre med riksgäldskontorets jemförlige tjänstemän och vaktmästare stadgats, dels tjänstemännen vid riksgäldskontoret skulle i afseende å pensioner för enkor och barn genom förhöjningen göras mera likstälde med tjänstemännen i riksbanken, har utskottet velat föreslå Riksdagen att vidtaga de begärda ändringarna uti ifrågavarande paragraf af riksgäldskontorets reglemente. Till detta utskottets beslut har äfven den omständigheten medverkat, att riksgäldskontorets enke- och pupillkassa, till pensionernas förbättrande, genom gifvor af enskilde fått emottaga omkring 26,000 kronor.

Utskottet hemställer,

att Riksdagen må besluta, att § 33 af det för riksgäldskontoret gällande reglemente skall erhålla följande förändrade lydelse:

Derest Enke- och Pupillkassans vid riksgäldskontoret afslutade och vederbörligen granskade räkenskaper för tiden till och med det år, då nästa riksdag slutar, skulle visa, att kassans inkomster under året understigit de utbetalningar, som derunder kassan ålegat, må den sålunda uppkomna bristen, inom ett belopp af högst två tusen två hundra femtio kronor för året, af riksgäldskontorets medel godtgöras, under förbehåll likväl, att hvad utaf denna anslagssumma för ett år ej behöft användas icke får för ett annat af kassan tillgodonjutas, och under vilkor, att delegarnes bidrag under tiden utgå utan *förminskning* af deras uti det för kassan nu gällande reglemente bestämda belopp,

samt att pensionerna för enkor och barn efter embets- och tjänstemän samt vaktbetjente vid riksgäldskontoret icke få höjas utöfver *en fjerdedel* af den ordinarie lön, hvilken den afidne delegaren senast vid detta verk innehaft, och för tjänstemäns samt vaktbetjentes vid f. d. generalassistanskontoret efterlemnade enkor och barn icke utöfver *fem sextondedelar* af det lönebelopp, efter hvilket den för sistnämnda kontors tjänstemannapersonal stadgade årliga afgift till samma kassa blifvit beräknad och vederbörligen inbetald.

Stockholm den 28 februari 1890.

På statsutskottets vägnar:

Gustaf Sparre.

Reservation:

af herr *P. Pehrson.*
